

Badminton

Officielt organ for Dansk Badminton Forbund

har herved fornøjelsen at bekendtgøre, at vi foruden den kendte **Carlton Plastic** badmintonbold nu har bragt den nye meget holdbare **Carlton Club Nylon** badmintonbold, som det er umuligt at collapse i smash, på markedet.

Carlton Plastic leveres som hidtil i paphylstre med 3 i hver. Pris 3,- kr. (1,- kr. pr. stk.)

Carlton Club Nylon leveres i gennemsigtige containers med 3 i hver. Pris 6,- kr. (2,- kr. pr. stk.)

Begge boldtyper fås i tre hastigheder:

Grøn — langsom

blå — medium

rød — hurtig.

Vi henleder vore kunders opmærksomhed på, at Nylon boldens store holdbarhed er betinget af, at den på container-låget anbragte gummisvamp fugtes adskillige timer — helst ca. 8 timer — før spillet, og at der foretages udskiftning af bold efter ca. $\frac{1}{2}$ times spil, idet den lige brugte bold påny lægges i containeren, for at den kan absorbere den fornødne fugtighed.

NØRREGADE 36 - KØBENHAVN K - C. 14149-14169
nærmest Nørreport station

OFFICIELLE MEDDELELSER

Dansk Badminton Forbund afholder sommerbestyrelsesmøde i København søndag den 23. juni kl. 9,00.

☆

Vejlekursus

Der er indkommet 30 ansøgninger om optagelse på DBF's kursus i Vejle fra den 18—25. aug. og alle er bevilget.

Fordelingen er: 1 elev i 3. (ældste) kl., 14 elever i 2. kl. og 15 elever i 1. (yngste) kl. Meddelelse om godkendelserne vil blive tilsendt hver enkelt elev enten direkte eller, hvor elevens postadr. mangler, gennem kredsene.

De elever, der ikke har opgivet deres adresse i ansøgningen, skal omg. indsende denne til sekretariatet, idet alle fremtidige meddelelser fra kursusledelsen til eleverne vil foregå direkte.

Kursusledelsen.

Dommerklubben

Københavns Dommerklubs nye bestyrelse består af:

Formand: Erik Bruhn, Vigerslevvej 344, Valby, VA. 7595.

Kasserer: Erik Dehn, Valbygaardsvej 76 A, Valby. 30 31 21.

Sekretær: Viggo Bense, Roskildevej 272 B, Valby. ØB. 7292.

D.B.F.s repræsentantskabsmøde

Dansk Badminton Forbund's repræsentantskabsmøde blev i år afholdt d. 28. april. Formanden, N. P. Kristensen, aflagde beretning, hvoraf det fremgik, at der sidste år har været en stigning i medlemstallet på 750 aktive og i klubber på 4, spillemæssigt set betegnede formanden den forløbne sæson som en af de mest glørværdige indenfor dansk badminton, hvis standard sikkert ikke tidligere havde ligget så højt.

Puslinge.

Fra KBKr. forelå forslag om, at „Dansk Badminton Forbund's ungdomsmesterskaber udvides til også at

	Klubber	Aktive				Ialt
		Mænd	Kvinder	Børn u. 14 år	Passive	
KBKr.	35	2.975	2.394	1.004	474	6.847
SBKr.	124	2.619	1.627	513	0	4.759
LFBKr.	35	803	643	211	152	1.809
FBKr.	61	1.311	797	358	192	2.658
JBKr.	173	3.571	2.072	985	1.403	8.031
BBKr.	8	170	81	202	32	485
DBF.	436	11.449	7.614	3.273	2.253	24.589

omfatte puslinge“. Det kom til en del diskussion om dette forslag, navnlig med hensyn til betegnelsen „puslinge“, men diskussionerne mandede dog ud i, at forslaget blev vedtaget.

Dommeremblemet.

DBF's forretningsudvalg stillede (efter indstilling fra spilleudvalget) forslag om ændring af DBF's loves

§ 21, 2, Dommeremblemet. Denne lovændring vedrører tildeling af emblemet for forbundsdommere samt emblemet for kredsdommere. Forslaget — der blev vedtaget — skal vi bringe den fulde ordlyd af i næste nummer af bladet.

Valgene.

Næstformand, Eduard Christensen, (Blad venligst frem til side 15)

TAG ketcheren med på ferie OG DE VIL OPDAGE AT UDENDØRS BADMINTON ER EN HERLIG SPORT

Vi tilbyder følgende sommerketchere: —

- »LUXE« m. nylonstrengene vejl. udsalg kr. 7,50
- »SPORTING« m. nylonstrengene » » kr. 8,75
- »PRIMA« m. nylonstrengene » » kr. 10,75

Og når De benytter CARLTON plasticbolden pr. stk. uds. kr. 1,00, så får De den helt rigtige fornøjelse af dette herlige sommerspil.

Husk strengene tåler fugt, derfor skån Deres egen ketcher og køb en sommerketcher.

Se modellerne hos sportsforhandleren. Men husk, det skal være et »SPORTING« fabrikat.

Fabrikation af badminton-ketchere og bordtennis

SPORTING

Næstved — Telf. 1246.

Redaktion:

Knud Lunøe (ansvarshavende),
P. Andersensvej 3, København F.
Telf. Gothåb 1952y (efter kl. 17).
Giro 28677

Ib Larsen,

Borgbjergsvej 45, København SV.
Telf. Eva 6720 (bedst kl. 18—19)

☆

**Abonnementstegning,
annoncetegning og
ekspedition:**

Ib Larsen.

☆

Badminton udkommer een gang i
august, september, april og maj
— og to gange i oktober, novem-
ber, december, januar, februar og
marts.

☆

Arsabonnement kr. 10,00
16 numre

☆

Eftertryk kun tilladt med
kildeangivelse

☆

Tryk:

Folketidendes Bogtrykkeri,
Søgade 4, Ringsted, tlf. nr. 2.

☆

Faste medarbejdere:

Egon Jørgensen, København, Poul
Pedersen, Fyn, Arne Bruun, Sjæl-
land, N. P. Andersen, Bornholm,
Ove E. Olsen, Lolland-Falster, og
Ib Henry Hansen, Malaya.

☆

Medarbejdere ved dette nummer:

Sv. W. Andersen, W. Baasch, Jør-
gen Hammergaard Hansen, F. M.
Jensen Gru, J. P. Kristensen, Pre-
ben Ott.

☆

Indhold:	Side
USA. mesterskaber	4
Hjørring indvier	8
Lillerød	10
Kvik i Hamburg	11
Thisted bygger	12
Jylland	13
København	13
KFB.	14
DH-turneringen	15

⚡ BADMINTON rigtig organiseret?

Ovenstående er et spørgsmål, som ganske givet for København og øernes vedkommende vil blive besvaret med et klart ja.

For Jyllands vedkommende derimod, der jo er opdelt i fem distrikter, vil svaret lige så sikkert være mere uklart. Der kan siges både for og imod.

Det er jo klart, at det er en fordel, at man ikke alene har en kredsbestyrelse, men også fem distriktsbestyrelser, der alle arbejder for den samme sag, og der ligger også en fordel i, at man i holdturneringen kan lade de bedste hold i hele Jylland møde hinanden, og derved muliggøre, at der skulle kunne blive jævnbyrdige kampe i særdeleshed nu, da man har fået en udmærket landsturnering i de to divisioner.

Det må vel også anses som en fordel, at man kan kalde vinderne af individuelle mesterskaber for jyllandsmestre.

Jeg tror her at have peget på fordelene ved den bestående ordning og vil nu gøre opmærksom på de ulemper, der følger med, og som jeg ikke ser nogen udvej til at overvinde, uden ved at reorganisere det hele fra bunden.

Allerførst vil jeg gøre opmærksom på, at den nuværende ordning er dyr at administrere. En kredsbestyrelse, fordelt over så stort et område som hele Jylland, får uvægerlig store rejseudgifter, og det samme gælder spilleudvalget. Uden at der ved noget møde har været spillet flottenheimer, er administrationen alligevel bleven til en anseelig sum, og ingen kan bringe dette ned, uden ved at lade kredsbestyrelse og spilleudvalg selv betale deres rejseudgifter, og så er jeg ikke sikker på, at det bliver de rigtige, vi får i kredsbestyrelsen og i spilleudvalget.

Distrikterne skal jo også bruge penge til deres administration, og selv om udgifterne her er mere beskedne, bliver det dog til en artig sum, når udgifterne fra alle fem distrikter bliver lagt sammen.

Holdturneringen, som jo også er omtalt som en fordel, har også sin svage side. Den er alt for dyr. En kamp mellem Graasten og Skagen koster vel ca. 500,00 kr., og kun få af kampene kan gøres under 300,00 kr.

Mon i grunden ikke alle kan være enige om, at klubberne kan anvende disse

Blad venligst frem til side 14.

Overt **NORDPOLEN** til **USA**

FINN KOBBERØ'S HAT-TRICK

Efter alle tiders mest forrykte hjemrejse fra Skotland på grund af dårlige vejrforhold fik Finn og jeg blot et enkelt døgn til at forberede os i, inden vi igen skulle af sted til Kastrup lufthavn, denne gang for at starte på en ny stortur, som man på forhånd afgjort måtte betegne som en ønskerejse.

Lad det være sagt med det samme, det blev en strålende succes-rejse til SPOKANE, Wash., i U. S. A., hvortil vi var inviteret for endnu engang at deltage i de amerikanske mesterskaber, og selvom vi i løbet af tolv dage tilbagelagde henimod 25.000 km, vil turen være i vore minder i meget lang tid fremover.

Nok kom vi lidt hovedkuls af sted, men uanset dette kunne vi simpelthen ikke lade være med at se frem til rejsen med store forventninger, ikke mindst fordi vore billetter på udturen gjaldt til ruten over Nordpolen, og fordi vi faktisk ville komme til steder i verden, hvor vi endnu aldrig havde færdes.

Tirsdag den 2. april kl. 20,15 lød så startskuddet — forude vinkede atter det eventyr, som kun få er beskåret at opleve. Maskinen, en af SAS' store DC7C'er, var tilsyneladende fuldt besat, d.v.s. med ca. 50 passagerer, og vi havde været særdeles heldige med vore pladser, idet vi blev placeret i den forreste af de fire passagerkabiner, som normalt er forbeholdt besætningen, men som tages i brug, når belægningsen er særlig stor, og det var vi slet ikke kede af.

Vi havde vel blot været i luften en halv times tid, da mine øjne traf et bekendt ansigt, som viste sig at tilhøre Axel Kjeldgaard fra KMB (gift med Ebba, den ene halvdel af amagerklubbens så velkendte tvillingepar), der var ombord som flight engineer, og Axel gav os masser af underholdning på turen, bl. a. ved at invitere os i cockpit'et, hvor vi blev sat delvis ind i flyvningens mysterier. Det var virkelig interessant og særdeles belærende at høre nærmere om det fantastiske apparat.

Fra cockpit'et så vi efter fire-fem timers flyvning REYKJAVIK, som blinkede til os på højre side af maskinen, og kort efter hilste vi over radioen på den modgående SAS-maskine.

Endnu en god times tid senere gjordes klar til den første mellemlanding, som fandt sted i SØNDRE STRØMFJORD, GRØNLAND, i 10° frost. Opholdet i lufthavnens lille hotel blev

kun af kort varighed, og vi genvandt varmen over en kop kaffe og ... en lille cognac, den var jo gratis og koldt var det som nævnt. Skål man udtale en skuffelse i forbindelse med besøget i Grønland, må det absolut være, at vi intet så på grund af den sorte nat, der herskede.

☆

Da vi igen kom på vingerne, var næste seværdighed NORDPOLEN. Vi var dog blevet forberedt på, at det ikke var noget at se efter, og jeg må indrømme, at vi heller ikke blev kloge, da vi var omkring det så berømte sted. Alt var fortsat lutter mørke, og nedenunder var efter sigende blot is, is og atter is. Rettede vi derimod blikket opefter, må jeg straks fastslå, at vi derved ikke blev skuffet, tværtimod. I den skønne, stjerneklare nat skiftede eventyrlige nordlys ustandselig facon og lysstyrke. Mindst et par timer sad man ganske betaget og stirrede på dette uforklarlige fænomen. Det var en stor oplevelse.

☆

Vor næste mellemlandingsstation var WINNIPEG, CANADA, og først da vi var ved at lande her, begyndte det at lyses i horisonten, og solen stod op til en ny dags gerning. På grund af det tidlige tidspunkt så vi ikke en levende sjæl, og vi var glade over, at opholdet også her kun ville være af kort varighed.

☆

Vi var klar igen, og nu gik vi ud på sidste etappe. Turen gik nedover bjergkæden Rocky Mountains, Salt Lake City ved den store saltø og siden over U.S.A.'s Monto Carlo, Las Vegas, og inden vi faktisk vidste af det, fløj vi ind over rutens bestemmelsessted, LOS ANGELES, Californien, sandsynligvis verdens mest udstrakte by,

men det synes pludselig at tage en evighed, før vi omsider nåede frem til L. A. International Airport, hvor vi dog ankom 50 min. tidligere end planen, som var lagt i Kastrup, omtrent 22 timer bag os.

Det første vi i og for sig bemærkede, da maskinens landingshjul ramte landingsbanen, var tusindvis af harer, som forskræmte sprang til alle sider, det så ejendommeligt ud, og vi måtte mere end een gang gnide vore trætte øjne, som næsten ikke havde været lukket på den ganske rejse fra København.

Vi fik en god times tid til at gå i lufthavnen, da vi måtte gennem et utal lokaler. Først gjaldt det lægeværelset, hvor vaccinationscertifikatet undersøgtes. Da vi kom velbeholdne gennem det, var næste forhindring immigrationsmyndighederne, der stillede spørgsmål som „Spørge-Jørgen“, selv vore forældres fornavne måtte notes. Nå, de har vel brug for dem derovre, altså navnene, så vi fandt ingen anledning til at protestere. Næste punkt på dagsordenen var toldvæsenet, som var ganske forfærdelig nysgerrige. Også denne hurdle klarede vi dog, men inden vi kunne betragte os selv som frie mennesker igen, måtte vi redde en sælsom svensker, som dårligt nok kunne tale svensk, ud af suppedasen, han var i.

☆

Nu var vi altså i Amerika, og det eneste vi med det samme blev klar over var, at de havde et særdeles dejligt vejr i Californien. Nå, vi kunne ikke ofre vor kostbare tid til at fundere over det, og i stedet gav vi os til at tænke på, hvad vi egentlig skulle gøre her i Los Angeles, hvorfra vi ikke kunne komme de første to dage. Vi havde praktisk taget ingen dollars, vi havde ingen steder at bo og kunne næppe heller betale for hotel og kost med vore sølle skillinger, men det allerværste var næsten, at vi heller ingen mennesker kendte på den side af kloden. Een eneste chance forelå dog. Det var en adresse, som vi af rejsebureauet i København havde fået opgivet, så vi opsporede en telefon og ringede. Og der blev også svaret, endda af en dansker. Det var Hugo Larsen,

som for få måneder siden var rejst til Los Angeles med sin kone, og da de havde hørt vor historie, bad de os tage en vogn til kontoret på Sunset Boulevard. Som sagt så gjort. Vi hentede dog først vor bagage og en fyr spurgte, om han skulle bære kufferterne til vognen. Jeg tænkte ved mig selv, at hvis han virkelig gider i den varme, må han da gerne, og det gjorde han. Vi satte os så ind i en „Yellow Cab“, men fyren med kufferterne havde åbenbart ikke til sinds at lukke døren efter os. Omsider syntes chaufføren, han hellere måtte køre, og da endelig blev døren smækket i. Sikke en start, allerede fra første færd havde vi skabt os uvenner i det fremmede, men alligevel tog vi ikke så tungt på det — fyren havde jo selv bedt om at måtte bære vor bagage!

Vi kørte en halv times tid, og jeg må indrømme, at jeg var mere interesseret i taxameteret end i den særprægede natur udenfor. Vi så dog både solskinn, palmerne, de mange olieborerårne, lækre automobiler og meget andet, men så var vi også ved målet, fem dollars fattigere. På huset stod der noget med Bing Crosby, men vi fandt ud af, at det blot var een af hans ejendomme. Hugo og Betty Larsen indenfor havde i mellemtiden fundet løsningen på vore problemer. Chefen i rejsebureauet dér, var for tiden i Europa, og hans lejlighed var tom, det var der jo ingen grund til, så vi tog os af nøglen og havde altså sikret os logi. Hvad angik kosten viste dette sig heller ikke at medføre vanskeligheder, idet familien Larsen beredvilligt ville tage sig af det, da de kun boede fem minutters gang fra vores lejlighed.

Da disse vanskeligheder var lykkeligt løst, drog vi alle fire pr. bil afsted fra Sunset Boulevard og kørte til Farmer's Market, et af de bekendte supermarkeder, selvbetjeningsbutikker i den helt store stil, hvor man kan få alt, hvad hjertet begærer af spiseligt, og vel at mærke friske ting, idet konserver, kolonialvarer etc. købes i andre super-markets.

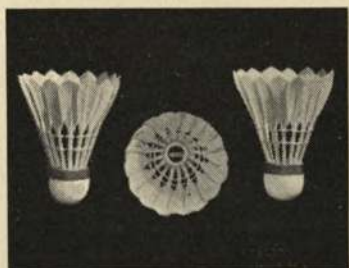
Efter at have besørget frokostindkøbene gik turen til familien Larsen's lejlighed til lunch. På den lille køretur undlod vi ikke at bemærke, at man overalt tilbød huse til salg eller lejligheder til leje! Det virkede i høj grad ejendommeligt på os, og endnu mere uforståeligt var det næsten, da vi hørte, at byens indbyggerantal på ca. 6 millioner hver eneste dag forhøjedes med 1000 emigranter fra hele kloden, men for det meste dog fra USA's østkyst. Denne mennesketilgang betyder, at Los Angeles i løbet af ganske få år er verdens største by, både hvad angår indbyggernes antal og byens udstrækning. Den sidstnævnte kendsgerning skyldes, at man næsten ikke ser høj bebyggelse derovre på grund af hyppige jordrystelser i Californien. Hvad der endvidere overraskede os var automobilparkens størrelse. Ikke færre end 3,6 millioner køretøjer var der i L. A., og det er derfor forståeligt, at fodgængere nærmest hører til sjældenhederne.

Da vi havde fået vort første amerikanske måltid, begav vi os til vort „hjem“, alle tiders dejligste lejlighed i L. A.'s vistnok eneste højhus-kompleks. Der var en meget stor opholdsstue, og så fik vi hver et soveværelse med tilhørende badeværelse. Jo, det var absolut tilfredsstillende. Lejlighe-

den lå på 13. etage, og vi havde en vidunderlig udsigt over Santa Monica bjergkæden fra vore vinduer. I de næste par timer tog vi det temmelig roligt, for bl. a. at kunne være forholdsvis friske, da vi ved 18-tiden blev hentet af Hugo og Betty Larsen, som havde fået os inviteret med til et party, hvis vært var et luftfartsselskab, Trans Ocean Airlines. Vi akcepterede med glæde indbydelsen, noget måtte der jo ske! Selskabet fandt sted i hyggelige omgivelser i noget der hed Sportsmen's Lodge. Man traktered på en særdeles fin middag, floorshow og hædersgæsten Rhonda Fleming. Næste gang vi kom den vej, sagde Rhonda, måtte vi endelig komme og spille badminton med hende i haven!

Den næste morgen stod vi temmelig tidligt op og gik over til vores madmor, og da vi havde indtaget en dejlig breakfast, tog Hugo Larsen os med i bilen og kørte os en lille sightseeing-tur i omegnen, og vi glædede os navnlig over at se Beverley Hills, det luksuriøse beboelseskvarter, hvor alle med tegnebogen i bedste orden holder til. Man trak lidt på smilebåndet af dem derhjemme, hvis mål er engang at få villa på strandvejen. Næh, dette her sagde sparto til alt. Utrolig høje kokospalmer vejede langs vejkanterne, og i haverne, som ofte var paradisiske parker, var appelsin- og citrontræer overordentlig pyntelig vegetation mellem mangfoldige andre farvestrålende blomster, planter og træer. Arkitekturen var ligeledes et kapitel for sig, og jeg kender næppe de rette udtryk til at forklare, hvor fantastisk dejlig, der var.

Ved lunch indfandt vi os hos Kenneth Hansen på hans Scandia-Restau-

Når De vælger

ARISTO

og når ketcheren er opstrenget med

V. S.

„MALAYSTRENGEN“

er De på linie med top-spillerne

rant på Sunset Blvd. Vi fortalte, hvorfra vi kom, og da vi samtidig overrakte en hilsen fra en fælles bekendt i København, var frokosten i den så berømte restaurant sikret. Da vi siden fortalte amerikanske venner, at vi havde spist lunch på Scandia, måbøde de alle og spurgte, om vi havde råd til det! Utallige af Hollywoods filmstjerner er stamgæster på Scandia, men vi mødte dog ingen af de store kanoner på dette tidspunkt.

Det var lykkedes os overfor det amerikanske forbund's formand Claude Welcome at tilkendegive vor tilstedeværelse i Los Angeles, og da han ikke boede så forfærdelig langt herfra, blev aftalen, at han hentede os på Scandia, og herfra kørte han os lidt rundt i byen, inden vi satte kursen mod hans hus i Glendale. På vejen kom vi gennem selve Hollywood, som til vor skuffelse kun viste sig at være en del af Los Angeles, som Hellerup er det i København, og der fandtes slet ingen filmstudios, som vi havde troet, Hollywood var. Det var blot et ganske almindeligt bykvarter. Hollywood's filmsoptagelser fandt aldrig sted her, men derimod i noget der hed Culver City andetsteds i Californien, men dog også andre steder, f. eks. i Burbank, hvor vi lidt efter kom igennem, og hvor Warner Bros og Walt Disney Studios havde til huse. Det var kæmpe-mæssige arealer, man her rådede over, og udefra forekom disse ateliere at være hele små byer.

Ved ankomsten til huset i Glendale var første punkt på dagsordenen en tur i swimmingpool'en, og det var virkelig forfriskende i Californiens sol og 30° varme. Siden serverede husets frue en dejlig middag, og vi hyggede os resten af dagen hos de gæstfrie mennesker.

Vi kom tilbage til lejligheden ved midnatstid og gik straks til køjs, da vor afrejse fra Los Angeles allerede skulle finde sted ved 6-tiden den følgende morgen. På dette tidspunkt kom familien Larsen og hentede os til lufthavnen, hvor vi tog hjertelig afsked med tak for den ovenud gode behandling vi havde modtaget. Vi fik herefter indskrevet vor bagage til SAN FRANCISCO, hvor endnu en fridag ventede os. På grund af det tidlige tidspunkt havde vi ikke fået morgenmad, men i Amerika kan alt lade sig gøre, så vi puttede blot en mønt i en automat, og ud kom en kop dampende hed kaffe!

Flyvningen til San Francisco gik

glat og varede ikke længe, men ved ankomsten stod vi på endnu mere bar bund, end da vi kom til L. A. I Frisco havde vi slet ingen chancer for at møde bekendte, så vi henvendte os ved en informationsdisk og en venlig herre her bestilte os et værelse på et hotel, som taxachaufføren siden fortalte os var byens bedste. Vi prøvede at tage denne oplysning som mænd, idet vi skelede til tegnebogen ... Portier'en var meget forstående, og han sørgede for, at vi fik det billigste værelse, som kun kostede 8 dollars for en overnatning, og vi bukkede dybt i taknemmelighed. Så snart vi havde smidt vore kufferter på rummet, gik vi ned, sultne som ulve, og henne ad gaden faldt vi ind i en coffee shop, hvor man kan få alt, hvad hjertet begærer af kulinariske goder, og det bestilte vi. Så spadserede vi igen en tur ned ad gaden i den øjensynlig interessante by, og da vi kom til en biograf, som havde et cineramastykke med titlen „Seven Wonders of the World“ på programmet, gik vi derind, og det blev en stor oplevelse. Strengt taget var vi, da vi nåede til Frisco, fuldstændig udmattede af træthed og mangel på søvn, og vor økonomi tillod ikke store turistmæssige udskejelser bortset fra denne biograftur, så da den var forbi, spiste vi os en Hamburger og gik meget tidligt til ro.

☆

Igen den følgende morgen begyndte dagen ved 6-tiden med en hurtig kop kaffe på hotellet, og så afsted til lufthavnen med bagageindskrivning til SPOKANE. Turens mellemlandinger fandt sted i Oakland, Portland og Seattle, og kun det sidste sted var vi lidt længere end et kvarter. Hvad der for resten virker særdeles hyggeligt i alle disse lufthavne i USA er, at dæmpet musik lyder overalt. Dette gælder dog også alle andre offentlige bygninger og hoteller, altid let musik.

Ved 17-tiden om eftermiddagen nåede vi omsider frem til Spokane i staten Washington, ca. 500 km øst for stillehavskysten i nærheden af den canadiske grænse. Som følge af vores lidt forcerede afrejse fra København var det ikke lykkedes os at informere Spokane om vor ankomst dertil, og vi havde derfor ikke ventet nogen form for modtagelseskomité. Stor var derfor vor overraskelse over at se så mange badmintonfolk mødt op for at byde os velkommen, som var vi Spokane's egne hjemvendte sønner.

☆

Man tog os straks pr. bil til Davenport Hotel, vort hjemsted i de kommende seks døgn, og vi blev indlogeret på et ganske udmærket værelse på det store hotel. Ret naturligt var vi lidt stive i kroppen efter den megen rejse og ferieren, så vort første ønske var i og for sig at komme til at træne en smule, og det fik man ordnet i løbet af et øjeblik i YMCY, den lokale KFUM, lige overfor hotellet. Da vi ved 21-tiden var tilbage spiste vi dinner, og gik iøvrigt tidligt i seng.

Søndagen blev umådelig stille, og måske havde vi ønsket at den ikke blev helt så fredsommelig, som tilfældet var. Vor eneste oplevelse den dag var, da vi igen om aftenen fik lejlighed til let træning.

✱

Så var vi også kommet til mandag d. 8. april, dagen for mesterskabernes påbegyndelse, og inden jeg refererer kampenes forløb, må jeg hellere fortælle lidt om hele arrangementet.

Det amerikanske forbund bortautitionerer hvert år sine mesterskaber til den by, som bedst mener sig i stand til at gennemføre stævnet, og i år var det altså blevet Spokane. De lokale badmintonfolk havde arbejdet intenst på denne begivenhed gennem lange tider, og når jeg fortæller, at staben af ledere bestod af ca. 150 personer, forstår man, at alt var klappet og klart på den store dag. Hver eneste af disse 150 personer havde sit specielle job at tage vare på, og hver eneste havde gjort det som en samfundspligt. Turneringen var fastsat til afholdelse i et meget stort lokale med plads til ca. 8000 tilskuere, og man havde på alle måder søgt at skabe stor publikumsinteresse. F. eks. kan det nævnes, at tværs over byens gader var op hængt skilte om mesterskaberne, ligesom det forkyndtes på plakater overalt og gennem pressen, som dog ikke fra starter var synderlig samarbejdsvillige. I alle tilfælde lykkedes det imidlertid til finalerne at samle henimod 3.000 tilskuere, og det var på ingen måde noget dårligt resultat.

✱

De første to dage startede man tidligt om formiddagen for i det hele taget at kunne gennemføre arrangementet indenfor den fastsatte tid, medens semifinalerne spilledes onsdag aften og slutkampene torsdag aften.

Herre single.

Min lodtrækning var ikke særlig god, og efter at have vundet et par kampe stødte jeg på USA's nr. 1, Joe Alston. Jeg var på ingen måde tilfreds med min egen indsats, og tallene 15—0, 15—11 fortæller altfor godt hvorfor. Joe startede i et tempo, som var FBI i hælene på ham, og det gjorde jeg ikke. Derfor fiasko i 1. sæt. Da jeg var blevet varmet lidt mere op gik det bedre i 2. sæt, og jeg kom foran 11—6 og så optimistisk på udfaldet, men Joe Alston er ikke en spiller nogen kan tillade sig at kimse af, og han lukkede af uden afgivelse af yderligere points. Det var ikke fair overfor en gæst. Joe Alston mødte i sin næste kamp, semifinalen, Eddy Choong, som også var inviteret over, og den kamp gik vist over i amerikansk badmintonhistorie, selvom Eddy blev vinder. I 45 min. kæmpede de to spillere om 1. sæt, som gik til Eddy med 18—17, og det blev afgørende for kampen. I 2. sæt fik Alston 8.

I den nederste halvdel havde Finn det nemt og bekvemt. Der var ingen spillere af betydning i hans afdeling, og der var slet ingen tvivl om hans finaleplads, som han opnåede ved at vinde over Don Davis i semifinalen med 15—2, 15—2.

Dame single.

Kun to spillere kunne blive finalister, det viste sig også, at Judy Devlin og Margaret Varner kvalificerede sig. Ganske vist var Varner slemt på krogen i semifinalen mod Lois Alston, som var i oplagt vinderposition flere gange, men alligevel måtte se sig besejret af sin mere rutinerede modstander med 12—10, 3—11, 11—2.

Herre double.

Vi vandt vore herre doubler til finalen ved blot at afgive ialt 18 points i vore tre kampe. I den anden halvdel gik Eddy Choong og denne canadiske makker, Bert Fergus overraskende igennem ved at vinde semifinalen over Joe Alston og Wynn Rogers.

Dame double.

De to bedste par var Judy & Susan Devlin samt Margaret Varner & Dorothy O'Neil, der uventet besejrede sidste års vindere Ethel Marshall & Bea Masmann.

Mixed double.

Jeg havde allieret mig med Susan Devlin, og da vi vandt vor første kamp

med 15—0, 15—0, var vi sikre på at være mindst verdens bedste konstellation. Vi blev klogere, da vi mødte Wynn Rogers & Jeanne Pons, og vi led et forsmædeligt nederlag på 15—11, 15—5, samtidig med, at vi fandt ud af, at vi sikkert alligevel ikke var så godt sammenspillede

Finn forsvarede sin titel med Judy Devlin, et væsentligt mere skudsikkert par, som gik smertefrit igennem ved på vejen at gøre det af med ægteparret Alston i to sæt.

FINALERNE.

Herre single.

Finn var klar over, at med 1. sæt i ryggen stod han stærkere over for Eddy. Derfor vandt Finn 1. sæt, som dog var vældig jævnbyrdigt og viste meget fint spil. 2. sæt fik Eddy fuldstændig forærende, medens Finn samlede kræfter til en eventyrlig flot finish i afgørende game. Det var fantastisk, som Eddy her blev kostet rundt, men som vi ved løber han efter alt, her dog blot med det resultat, at det næste slag fra Finn var et hvinende smash.

Det var en glimrende kamp og det var et flot resultat for Finn, hvis sejrscifre blev 15—10, 2—15, 15—4.

Dame single.

Judy Devlin genvandt sin titel med 11—2, 11—0. Kommentarer er overflødige, Judy er for tiden i en klasse for sig i den ganske verden. Hun er enestående.

Herre double.

Heller ikke her kom nye vindere. Finn og jeg selv havde et lige sæt mod Eddy & Bert Fergus, men ellers var vi på ingen måde i vanskeligheder og kom sikkert i hus med 15—12, 15—2.

Dame double.

Denne række gav Devlin sisters 1. pladsen. De tabte ganske vist 1. sæt, men ellers var man ikke i tvivl om udfaldet. Tallene blev 8—15, 15—7, 15—5.

Mixed double.

Finn og Judy skaffede sig hvert sit hat-trick, da de i finalen besejrede Bob Williams & Ethel Marshall 15—0, 15—9 i overlegen stil.

Når man deltager i badminton-arrangementer, bliver man næsten altid godt behandlet, men vi følte, at vi var

ekstra velkomne i Spokane, som for den sags skyld også bærer tilnavnet „The Friendly City“, hvor 180.000 indbyggere hører hjemme. Det var som om, man kunne lide at have os omkring sig, i hvert fald følte vi det sådan, og det var en meget behagelig fornemmelse.

Også udenfor banerne følte vi lutter venlighed. Når vi f. eks. gik i butikkerne, gav de handlende os indtrykket af, at vi blev godt betjent, og hvis vi gjorde en handel, følte vi os ikke snydt, sådan som det så ofte kan gå turister i udlandet, og selvom vi blot „osede“, var der ingen sure miner, men en venlig bemærkning om, at vi da bare kunne komme igen.

Der blev i år en lille smule tid til sightseeing mellem kampene. Det er ikke fordi, Spokane havde de store seværdigheder at byde på, men „Little Niagara“ var trods alt noget, vi ikke ser herhjemme. Det var et lille, men absolut betagende vandfald, som er fremkommet ved is og sne, som netop medens vi var der, smeltede i bjergene og fossede ned i byen, hvor det samledes i dette vandfald. Iøvrigt var naturen udenom Spokane ganske bedårende med masser af pyntelige bjerge og rivende floder, et rigtigt ferieland.

Den selskabelige side af de amerikanske mesterskaber er på ingen måde af mindre betydning end selve turneringen. Netop denne ene gang om året samles alle nogenlunde gode badmintonspillere fra samtlige 48 stater, og blot det er rigelig anledning til

den rigtige

Tennis og
Badminton
(sko)

"VOLLEY"

- ★ Engelsk sportskvalitet
- ★ Glimrende pasform
- ★ Indvendig skumgummisål
- ★ Ventilationshuller i svangen

Fås i alle førende sportsforretninger

Import og en gros ved
Kaj Reesen „NORTH BRITISH“ St. Kongensgade 110
København K. Telefon C. 12529

at holde fest, og da man ikke kan holde fest om dagen, og på grund af kampe heller ikke om aftenen, er den eneste mulighed at man gør det om natten, d.v.s. når aftenens matcher var overstået. Ja, det må indrømmes, at vi på en sportsrejse burde have benyttet nætter til noget andet end at gå til party, men sådan spiller man altså badminton i U.S.A.

På mesterskaberne første aften var vi lidt sammen med to danske ægtepar, som interesseret fulgte kampenes forløb, og de næste tre dage var vi deltagere i officielle festligheder. Den første blev holdt på hotellet og var en slags velkomst til alle spillerne, og den efterfølgende aften foregik det i Spokane's vel nok mest elegante hjem, som tilhørte en eventyrlig rig ungkarl på 32. Han var så interesseret i sport, at han følte sig forpligtet til at ofre nogle af sine mange dollars på at vise os sit hus, som ved samme lejlighed blev udbudt til salg for omkring en million kroner. Men det var altså også Det afsluttende Champions Party blev også holdt på Davenport Hotel, hvor man serverede morgenmad i de små timer.

☆

Så slog også afskedstimen. Fredag d. 12./4. vendte vi igen næsen hjemad, og fra Spokane gik turen over Billings i Montana, Minneapolis i Minnesota og Detroit i Michigan til New York City. Inden vi kunne komme videre herfra måtte vi vente ca. syv timer, hvilket vi heldigvis vidste, medens vi var i Spokane, således at vi derfra kunne rekvirere en New York'er til at hente os på Idlewild Airport og tage os en

tur ind til byen, eller downtown som det hedder på den anden side dammen. I over en time kæmpede vi os pr. bil blandt tusinder andre i sneglefart af sted, alt medens vi bekymrede så på urviseren, der snurrede lidt for hurtigt. Man har jo travlt, når man skal nå at se New York indenfor et tidsrum af få timer! Vi nåede gennem mylderet og drejede af ved Yankee Stadium, denne gigantiske baseball-arena, som vi rundede, inden turen gik nedad den for nogle år tilbage så fashionable East River Drive. Lidt efter passerede vi de store dokker, hvor desværre ingen af atlanterhavslinjerne var at træffe, så vi gjorde ikke ophold der, men fortsatte gennem børsgaden, Wall Street, og havnede kort efter ved Empire State Building, verdens højeste bygning. Vor ledsager kunne ikke finde parkeringsplads i miles omkreds, så han satte os af ved indgangen med besked om, at han 25 minutter senere kom tilbage med vognen, og så måtte vi være klar igen, da han ikke kunne holde der. Så fik vi mere travlt, end vi egentlig brød os om, men vi bevarede dog fatningen, fremdrog \$ 2,15 hver, hvilket klækkelige beløb det kostede os at komme pr. ekspreslevator til 102. etage, hvor vi myldrede ud, vinkede til frihedsgudinden, skød et billede af hver verdenshjørne og igen masede ned med elevatoren fra dette ilsomme besøg omtrent 500 m over havets overflade. Og da vi så atter havde fast grund under fødderne og så efter vor amerikanske ven, kunne vi ikke finde ham. Et øjeblik efter kom han dog grinende hen imod os og fortalte, at nu havde han endelig fundet parkerings-

plads, så vi havde ikke behovet at skynde os så meget! Ja, sådan er Amerika, men sjovt er der nu alligevel.

Det var ved at være frokosttid, og vi kunne ikke sige nej tak, da vi ikke havde fået noget at spise siden eftermiddagen før, umiddelbart før afrejsen fra Spokane. Vi gik derfor ind på en restaurant i Empire State Building, hvor vi fik en halv grapefrugt, en art engelsk bœf med en øl samt en kop kaffe. Måltidet var ganske dejligt, men dog ikke nogen festmiddag, så forstå at vor overraskelse var stor, da regningen lød på 20 dollars, og selvom man ikke helt kan regne en dollar til 7 kroner, må det siges at have været en kostbar lunch. Vor ven betalte med et smil — han var bankmand!

Vi begav os af sted igen, og turen gik forbi de forenede nationers sælsomme bygning, som også blev snapshot'et i 30 forskellige stillinger, hvorefter vi styrede mod Idlewild Airport for kun at ankomme der kort tid før SAS var klar til afgang med non-stop maskinen, som landede os i Kastrup tolv timer senere.

Atter var en stortur forbi, trætte men lykkelige vendte vi tilbage til familiens skød parat til at berette om de forløbne ugers mangfoldige oplevelser.

Og da vi trådte ind ad døren, hvad skulle vore øjne ikke finde? — En ny invitation. Indien kalder! Er der så noget at sige til, at vi kan lide at spille badminton?

Jørgen Hammergaard Hansen.

HJØRRINGHALLEN OFFICIELT ÅBNET

Hjørring forstår stadig at tiltrække sig badmintonverdens opmærksomhed og gør det for den sags skyld med rette. Først byggede klubben egen hal, så bistede den DBF i arrangementet ved afviklingen af ungdomslandskampen mellem Sverige og Danmark og nu — søndag den 5. maj — indviede den officielt hallen ved et stævne, hvor nogle af verdens bedste spillere deltog.

Klubben havde formået ikke mindre end Eddie og David Choong til at komme til Hjørring og med bistand af nogle af vore bedste hjemlige koryfæer var der lagt op til den helt store succes.

Foruden de to forømtalte malayer havde klubben formået Jørgen Hammergaard Hansen, Erland Kops, Anni Hammergaard Hansen, Lis Hagen Olsen fra KBK, Grete Flensted og Else Burmester fra Triton samt klubbens

egen spiller Anne Marie Jensen til at deltage, og ikke mindre end ni hundrede tilskuere kransede banen, medens de fem kampe blev afviklet. En stor oplevelse for såvel aktører som tilskuere og et fint blad i klubbens historie.

Erland Kops fik revanche for sit nederlag til Eddie ved All Englands mesterskaberne i marts. Desværre var Eddie plaget af et dårligt håndled, men dette skal ikke rokke en tøddel

ved Erlands sejr. Erland var i overdådigt spillehumør, og da han først var spillet ind, gik han fra 6—4 til 11—4, hvorefter Eddie scorede tre bolde, men så sikrede Erland sig de fire resterende bolde.

I andet sæt var Erland helt spillet ind, han tillod ikke malayen at komme til nettet, og hans smash sad netop lige der, hvor de skulle, på indersiden af sidelinierne. Med 15—7, 15—10 sikrede Erland sig kampen.

Anne Marie Jensen, der var på hjemmebane, var for stor en mundfuld for KBK'eren Lis Hagen Olsen, men der måtte tre sæt til. 11—1, 11—12, 11—4.

Grete Flensted, Triton, gik godt i

David og Eddie Choong skriver autografer til Hjørings ungdom, medens HBK's formand, Steen Sørensen ser til.
(Kliché: Vendsyssel Tidende)

spænd med David Choong og leverede ægteparret Hammergaard Hansen en meget lige mixed double, som det rent danske par dog vandt med 15—12, 10—15, 15—9.

Med en rasende slutspurt lykkedes det Anni Hammergaard Hansen & Lis Hagen Olsen at sikre sig første sæt mod Grete Flensted & Else Burmester, men så var det også slut med modstanden. Aalborgpigerne vandt i overbevisende stil de to resterende sæt med så store tal som 15—4, 15—2.

Som toppen på kransekagen kom så stævnets sidste og bedste kamp herre doublen mellem brødrene Choong og Jørgen Hammergaard Hansen & Erland Olsen. Danskerne danner jo ikke sædvanligvis par og er ikke særlig godt sammenspillet, men ikke desto mindre lykkedes det dem at sikre sig første sæt med 15—7. I andet sæt var navnlig David helt ovenud og regerede på banen som en mindre stormvind. Det kom til en række store slagdueller mellem de to par, hvor navnlig Davids taktiske evner kom til udfoldelse. Sættet gik til Malaya med 15—7. I tredje sæt nåede malayerne en føring på ikke mindre end 14—6, hvor danskerne overlevede fem matchbolde og forbedrede stillingen til 14—10, inden brødrene lukkede af med 15—10.

Den officielle indvielse af Hjørring Badmintonhal blev foretaget af byens

viceborgmester, kredsdyrlæge Svend Christensen, der hyldede klubben for den energiske indsats der var vist fra såvel ledelsen som medlemmernes side.

Klubbens formand, Steen Sørensen, bød velkommen og redegjorde i store træk for hallens tilblivelse og de genvordigheder man havde været ude for. Han fortalte bl. a., at der var medgået ikke mindre end 12.172 frivillige arbejdstimer til hallens bygning.

Formanden for DBF., N. P. Kristensen, bragte en hilsen og en lykønskning fra DIF., og udtalte bl. a.:

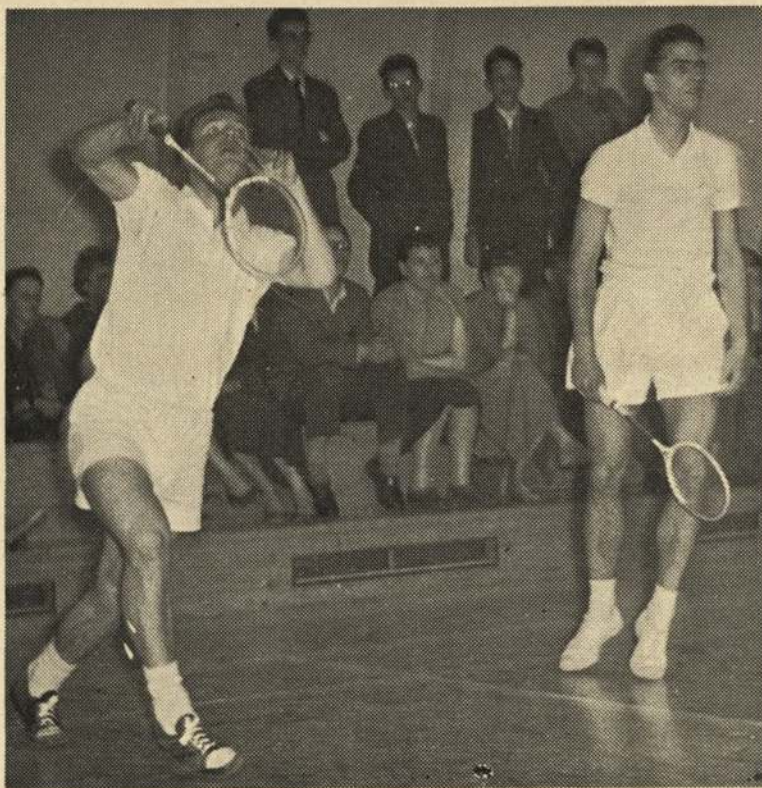
— Er der noget, vi i idrætten ser hen til, er det gode eksempler, og her er et, som kan virke ansporende for andre. Som formand for Dansk Badminton Forbund vil jeg naturligvis også gerne ønske tillykke. Badminton er vor specielle interesse, og når der

rejses en hal som denne, ved vi, at netop denne sportsgren er blevet yderligere befæstet. Formanden sluttede med ønsket om, at ungdommen ville flokkes i hallen, så der kunne gro et frodigt idrætsliv i den.

I dagens anledning fik klubben mange blomsterhilsener, gaver og pengebeløb. Således havde viceborgmester Svend Christensen en check med, lydende på 5000 kr., og der var endvidere pengegaver fra Hjørring tennisklub, det gamle haludvalg og tandlæge Axel Wagner. Fra Dansk Idrætsforbund modtog man Sikker Hansens sidste arbejde, DIF's smukke idrætsplakat i ramme, og fra Dansk Badminton Forbund en vase i kgl. porcelæn.

Formanden for Nordjydsk Badminton Distrikt, F. M. Jensen Gru, overrakte klubben tre askebægre med distriktets initialer.

Erland Kops og Jørgen Hammergaard Hansen. (Kliché: Vendsyssel Tid.).

Eddie Choong i Lillerød

Selvfølge kunne man ikke forvente, at Lillerød Badmintonklub ville sidde med hænderne i skødet, når vensskabsklubben i Hjørring havde sat brødrene Eddie og David på programmet til den officielle halindvielse.

Kunne Hjørring ordne denne lille affære, ville Lillerød også vise, at man i klubben var kal' for sin hat. Måske var der mange, der tvivlede på, at det skulle lykkes for så lille en by at gøre et sådant stævne rentabelt, men regnskabet ikke alene balancerede, klubben høstede et pænt lille overskud på arrangementet. Man havde dog været så forudseende at alliere sig med nogle af de førende virksomheder i byen, der stod som økonomiske garantanter.

Tilskuerne strømmede til Lillerød torsdag den 9. maj både fra øst og vest, ja helt fra Holbæk kom de. Det var derfor også en meget glad og lykkelig Ernst Andersen, der bød de ca. fem hundrede tilskuere velkommen.

Om selve kampene skal det i sandhedens interesse siges, at der er vist betydelig bedre badminton herhjemme af de fleste af de deltagende spillere, men spilletræthed efter en an-

strengende sæson skal jo melde sig før eller senere, og for dem, der før har set Eddie Choong spille, kunne der ikke herske tvivl om, at hans håndled var i stykker.

Men Erland Kops og Palle Granlund spillede strålende, ikke alene på baggrund af den ret svage indsats deres singlemodstandere gjorde, men fordi de virkelig spillede godt. Vi mener ikke tidligere at have set Palle spille bedre og mere koncentreret, end han gjorde i kampen mod Eddie Choong, som Palle mange gange havde helt udspillet, og der er ingen tvivl om, at Erland og Palle fortjente meget af det bifald, spillerne fik under og efter kampene, et bifald, der gav udtryk for tilskuernes glæde over at se badminton af en klasse, som vi ikke er forvænt med ude omkring på Sjælland.

Med sin hurtighed og sit temperament samt sine mange små „ekspllosioner“ såvel af ærgelse som af glæde, rev Eddie Choong som sædvanlig publikum med, og fik bifaldet til at runge i hallen.

Det må tjene publikum til ære, at Eddie Choong efter kampene udtalte: At sjældent havde han spillet for så dejligt og loyalt et publikum.

Kampenes resultater blev følgende:

Erland Olsen—Finn Kobberø 15—8, 15—4, Eddie Choong—Palle Granlund 10—15, 5—15, Jørgen og Anni Hammergaard Hansen—Palle og Kirsten Granlund 16—17, 15—12, 15—13, Eddie Choong/Erland Olsen—Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen 15—13, 10—15, 15—7, Lis Hagen Olsen—Lis Larsen 11—2, 11—3.

Efter kampen var spillerne og en kreds af indbudte inviteret på et par

David og Eddie Choong. (Kliche: Vendsyssel Tid.).

stykker mad i det dejlige klublokale, og atter blev vi vidne til samarbejdet og virkelysten blandt klubbens medlemmer, de dækkede borde og stillede stole op, og da vi var kommet til bords, serverede nogle af klubbens damer smørrebrød, som en kreds af damerne i klubben selv havde smurt, og medens vi tog for os af maden, var samme damer optaget med at lave og servere kaffe. Der var ikke noget med at sidde til „højbords“ for dem, de ville også give deres bidrag til arrangementet, det er ikke så mærkeligt, at Ernst Andersen er glad for sine „piger“, hvilket han da også gav bevis for, ved at opfordre Rich. Heilbo til at tale for damerne, thi større hyldelse kan damerne vist ikke få.

Ved bordet takkede Ernst Andersen atter spillerne fordi de igen var kommet til Lillerød for at hjælpe klubben, og hver spiller fik overrakt en smuk teaktræsskål som en hilsen og et minde fra Lillerød, endvidere fik Eddie Choong foræret et smukt billede af hallen. Formanden rettede også en hjertelig tak til de firmaer, der havde garanteret for stævnet for deres velvilje overfor klubben.

De to af garantierne, Fritz Hansen og S. Grum Schwensen, udtalte begge, at når de var gået med til at garantere for et evt. underskud, var det kun fordi de på forhånd vidste, der ingen risiko var dermed, og at de var glade for at kunne hjælpe en klub, der som

denne bragte byens navn ud over landet og gjorde det med ære.

Dansk Badminton Forbunds spilleudvalgsformand, Laurits Hansen, takkede Lillerød for initiativet og udtalte sin glæde over at kunne fortælle forbundet om det glimrende stævne, og sluttede med at ønske klubben held og lykke fremover.

Fra Sjællands Badminton Kreds bragtes en hilsen og en tak for arrangementet, der blev udtalt at kredsen var stolt over at have en klub, som turde binde an med en sådan opgave, der forhåbentlig ville gavne badmintonporten, ikke alene i Lillerød, men i hele kredsen.

J. P. KRISTENSEN.

★ KVIK i Hamborg

Skærtorsdag den 18. april kl. 9 startede 20 Kvik'er i bus med retning mod Hamborg.

Vi skulle besøge vor tyske venskabsklub V. F. L. (Verein für Leibesübungen) af 1893, der i september forrige år havde været heroppe og spillet mod os i Ryparken. Efter en fornøjelig rejse (det kolde bord på Gedser—Grossenbrode ikke at forglemme) ankom vi kl. 19 til Hamborg.

Ved hotellet blev vi modtaget af vore tyske kammerater, der førte os til deres klublokale, hvor vi blev bespist, og hvor vi havde en fornøjelig kammeratskabsaften.

Langfredag skulle det store slag slås, en international turnering i E. T. V. hallen, arrangeret af H.S.V. (Hamburger Sport-Verein) i samarbejde med V. F. L., med deltagelse af spillere fra Hamborg, Berlin, Lübeck, Ystad (H.S.V.'s svenske venskabsklub) samt L. B. K. og KVIK.

E. T. V. hallen, der normalt bruges til gymnastik, har intet ovenlys, men får lys gennem store glastruer på begge langsider samt den ene ende-væg.

Gulvet havde vore tyske værter i deres iver for at gøre det så godt som muligt lakeret, så man kunne spejle sig i det, hvad navnlig solen benyttede sig af. Linieringen af banerne var foretaget med hefteplaster. Omklædningsrum og badeforhold var langt fra danske forhold, i det hele taget, hvor har vi det godt herhjemme. Vinderne af de forskellige rækker blev:

H. s.: Jørgen Harild, L. B. K.

D. s.: Britt Ljungberg, Ystad.

H. d.: Jørgen Harild, L. B. K. & Mogens Silladsen, L. B. K.

D. d.: Tove Jacobsen & Tove Christoffersen, KVIK.

M. d.: Erling & Tove Christoffersen, KVIK.

Mogens Silladsen, der i to år har arbejdet på Philips-fabrikerne i Hamborg og i den tid har spillet for H. S. V., er herhjemme medlem af

Lyngby B. K. Han havde inviteret sin ven og klubkammerat Jørgen Harild ned på påskebesøg, og de to dygtige og sympatiske Lyngby-folk dominerede herrerækkerne. Silladsen, der har gjort et stort arbejde for sine tyske kammerater i H. S. V., var meget populær hos såvel spillere som publikum.

Om aftenen var der fest for samtlige deltagere.

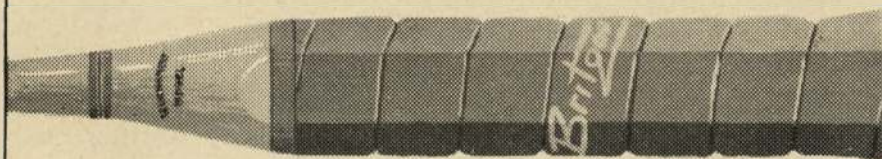
Påskelørdag var helliget udflugter i byen, samt butiksindkøb. Om eftermiddagen udkæmpedes så matchen V. F. L.—KVIK, der endte med dansk sejr 7—3.

Søndag morgen kørte bussen fra Hamborg og efter et par timers ophold i Lübeck fortsatte vi mod København, som blev nået sent på aftenen.

En strålende tur, båret af godt humør og kammeratskab var afsluttet, og nu ser vi med stor glæde hen til vore tyske venners næste besøg her d. 24. og 25. august.

W. B.

- alt peger på Britgoods

når De skal vælge ketcher

Nu kommer Hallen i Thisted

Der har igennem mange år i Thisted været planer fremme om at få en hal til tennis og badminton.

Thisted Badmintonklub blev stiftet 1940, og da klubben havde ret tvivlsomme spillevilkår de første år, opstod ret hurtigt den tanke, at det ville være rart med en hal. Tennis- og badmintonklubben slog sig derefter sammen i et fælles foretagende, der kom til at hedde „Thisted Tennis og Badmintonhal“, altså en selvstændig institution med egne love etc. med det formål at få lavet en hal i Thisted.

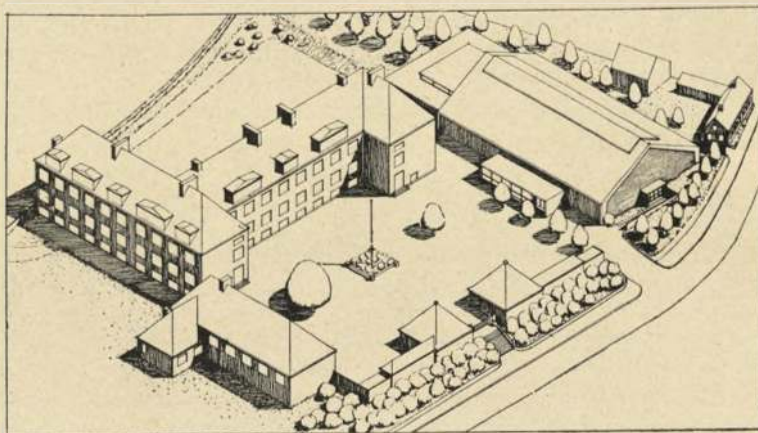
Spørgsmålet var da derefter at rejse nogle penge, og der blev afholdt to bazarer — den ene under krigen, den anden efter. Til disse bazarer udførte de to klubbers medlemmer et stort arbejde, men det lønnede sig også, da det var gode tider for den slags underholdning, måske specielt i Thy; i hvert fald indbragte de tilsammen ca. 40.000 kr. Inden længe havde man ca. 70.000, idet der blev udstedt nogle lånebeviser, som man afhændede til byens borgere. Som långiver fik man visse rettigheder i halselskabet; det samme fik iøvrigt en anden kategori, nemlig bi-dragydere, der betaler 12 kr. om året, man er så ligesom långiverne stemmeberettiget og har derved været med i hallens bestyrelses dispositioner.

I de kommende år var der mange projekter fremme, dels at bygge hallen „fra grunden“ af, dels ved hjælp af diverse „halvfabrikata“, såsom barakker etc., at rejse en hal. Længst fremme var man på sidstnævnte basis, da man var lige ved at købe en træbarak af tilstrækkelig størrelse, men det strandede på de meget stramme materialebevillinger på dette tidspunkt (1950—52). Der skulle bruges en del træ til gulv etc., og dette kunne altså ikke erhverves.

Dermed var det hele ved at gå i stå for et stykke tid, bortset fra et sidespring med planer i et kommunalt samarbejde og et andet projekt med en frigørelse af badmintonklubbens andel deri, og byggeplaner, der gik ud på opførelse af en hal med to badmintonbaner.

Tiden gik, og det så stadig ikke ud til, at der var nogen løsning på problemerne og ingen udsigt til at komme igang med arbejdet, men så kom tilfældet og skæbnen os til hjælp med et nyt kommunalt samarbejde.

Thisted Gymnasium står over for en

udvidelse, og især tiltrængtes en stor sal til gymnastik og samtidig egnet til festsal. Dette spørgsmål trængte sig så meget mere på, som en anden gymnastiksal ved den gamle realskole blev nedlagt.

Kommunen var interesseret i et samarbejde, og man gik igang med forhandlinger, der resulterede i, at der nu opføres en hal, der officielt har navnet: „Idræts- og Gymnastikhal ved Thisted Gymnasium“. Kommunen er bygherre, og foreningerne skyder deres andel i. Der er oprettet en kontrakt mellem parterne med nøje angivelse af brugsretten, etc. Skolen har ret til benyttelse hver dag fra kl. 8—14, og klubberne derefter fra kl. 15—22. På skolefridage og i ferier gælder der andre regler (således at klubberne har hallen hele dagen). Der er derefter bestemmelser om udlejning til andre formål, regler om afgifter for lys og varme, ordensregler etc. Denne kontrakt er underskrevet af kommunen og halselskabets bestyrelse.

Tennis- og badmintonklubben vil således igennem dette halselskab være underkastet de gældende regler, og klubberne betaler afgift for at spille til halselskabet, der derefter formidler pengene.

Efter vor mening her i byen er det den rationelle form for udnyttelse af så dyrt et bygningsværk, idet det vil have en udnyttelsesgrad af 14—15 timer i døgnet.

Projektet er budgetteret til ca. 450.000 kr. Heraf betaler halselskabet 130.000 (Disse penge fremkommer således: kapital 80.000, rentefrit lån i D.I.F. 30.000, lån i pengeinstitut 20.000). Kommunen betaler resten af beløbet som sin andel.

Disse 130.000 kr. skal forrentes og afskrives, og det regner man med at kunne gøre, når der kalkuleres med 120 badmintonspillere og 30 tennisspillere. Disse spillere betaler 50 henholdsvis 100 kr. for en vinter. (Det bemærkes, at dette beløb ikke er kontingentet, men afgiften til halselskabet; kontingentet til de respektive klubber bliver da lidt større). Det skulle efter disse beregninger ikke blive urimeligt dyrt at spille hverken tennis eller badminton i Thisted ny hal.

Selve hallen opføres af sten og beton. Tagkonstruktionen består af nogle beton „buer“. Da hallen har tag af facon som et alm. hus, er det altså ikke rigtigt at kalde det buer. Der bliver fem badmintonbaner og een tennisbane.

I den ene ende af hallen indrettes der gymnastiksal til skolen, men ved passende samarbejde med specialfirma er det lykkedes at få det hertil hørende inventar (bomme, tove etc.) anbragt på en sådan måde, at det ikke kan genere spillet, idet det hele kan bringes til at forsvinde i gulv og sider. Gulvet bliver trægulv, der males i en for banerne passende farve.

Størrelsen på hallen er ca. 20×35 m, så der skulle være rigelig plads til tennisspillet.

Skolen får omklædningsrum — med tilhørende redskabsrum, baderum, toiletter etc. ved den ene ende af hallen. Til disse rum er der ikke adgang for klubbernes medlemmer. Derimod bygges der på siden af hallen en mindre udbygning, der rummer: Omklædningsrum for damer og herrer, klub-

(Blad venligst frem til side 14)

JYLLANDS BADMINTON KREDS

Holdmester- skabet gik til Århus

„Nu skal den have en ekstra skalle“ var Benny Rasmussens første kommentar, da „Triton“ fredag den 13. april kom til Århus for at spille om det jydsk holdmesterskab og man erfarede, at holdet manglede både Carsten Morild og Finn Nielsen. Selvom dette afgjort betød et stort handicap for „Triton“, så skal der ikke pilles ved Århus' sejr, for flere af århusspillerne gav den virkelig en „ekstra skalle“, og sejren blev da også så sikker som 8—3. Hvis „Triton“ havde været ved fuld styrke, var resultatet måske blevet et andet — det havde pressen jo også på forhånd regnet med, idet „Triton“ i alle aviser var udråbt som storfavorit, — men når der engang ad åre skal skrives jydsk badmintonhistorie, så vil der trods alt stå, at Århus Badmintonklub blev jydsk holdmester i 1957! Og når jeg foran tillader mig at skrive at resultatet *måske* var blevet et andet, så er det med den motivering, at det rimeligvis ville være 1. herre single mellem Carsten Morild og Benny Rasmussen, der ville blive udslagsgivende og et møde mellem disse to spillere i den form, hvori de bl. a. mødtes i bymatchen søndagen efter, må altid betegnes som åben.

Nå, men alle „for-, over- eller bag-

håndsberegninger“ lader vi ligge og glæder os her i Århus over, at vi igen formåede at hjemføre dette mesterskab

Af matchens elleve kampe gik de syv over tre sæt og med en enkelt undtagelse var alle kampene særdeles underholdende og for fleres vedkommende særdeles velspillede.

Af hjemmeholdets spillere må navnlig Hans Rødgaard nævnes, idet han her endelig fik vist, at der virkelig kan være krudt i ham. At han efter at have tabt første sæt til Ole Kauffeldt med 1—15 kunne komme så godt igen, at han reddede sejren hjem omend knebent var en god og overraskende præstation. Resultatet af de to sidste sæt blev 15—12, 17—15. Men samtidig spillede han i herredouble med Mogens Petersen meget stærkt, og havde navnlig mange vundne bolde på sin knaldhårde smash. Bliv ved sådan Hans! Århusparrets sejr over Sv. Thomsen og Sv. Hagemann blev på 13—15, 15—7, 15—12. Benny Rasmussen viste gode taktik i 1. herre single og levede ikke Sv. Thomsen en chance. Mogens Petersen var traditionen tro længe om at komme i gang mod Jørgen Brix Steby, men halede trods alt den jævnbyrdige match hjem med sejr på 13—15, 15—3, 15—11. Bent „altid-god-for-en-kamp“ Johansen vandt marathondysten over Sv. Hagemann 13—18, 18—13, 15—3 efter over en times spil.

Else Burmester, „Triton“, gjorde sit til at pynte på resultatet for nord-

jyderne, idet hun vandt alle sine tre kampe og således i single besejrede Inge Ahlers 6—11, 12—11, 11—5. At hun i dame double sammen med Grete Flensted besejrede Birgit Belter og Inge Ahlers var 100 pct. ventet, men århusparret ydede udmærket — omend defensiv — modstand, og fik henholdsvis 10 og 4 points i de to sæt.

De øvrige resultater blev:

Dame single: Birgit Belter—Grete Flensted, 8—11, 11—6, 11—2. Herre double: Benny Rasmussen/Bent Johansen over Brix Steby/Ole Kauffeldt, 9—15, 15—8, 15—4. Mixed double: Inge Ahlers/Benny Rasmussen—Else Burmester/Brix Steby, 2—15, 3—15, Birgit Belter/Mogens Petersen—Grete Flensted/Sv. Thomsen, 15—9, 15—7.

Forannævnte match spilledes som nævnt fredag den 13. april, men glæden i Århus over denne sejr blev — trods alt — noget „blandet“, da Aalborg så søndag den 15. april vendte frygtelig tilbage med sit byhold og vandt denne match med 48—7! Det er unægtelig et resultat, der må vække til eftertanke, men af de „fattige“ syv århusianske sejre, må det vel glæde noget, at Mogens Petersen var i stand til at besejre den jydsk mester Torben Qvist, Aa.B.K. efter en ret god kamp. Ellers må man konstatere, at nordjyderne har betydelig større bredde end Århus, men er der andet at gøre end til næste år ordentlig at spytte i næverne og sige „Nu skal den have en ekstra skalle“!

W.

KØBENHAVNS BADMINTON KREDS

HOLDTURNERINGEN.

Vi bringer de sidste resultater.

Serie 4.

KBK. 3—GBK. 2 8—13

Serie 9.

Smash. 4—RBK. 2 16—5
PI. 2—SI. 2 20—1

Puslinge.

KBK.—SIF. 9—6
GBK. 1—CBK. 7—8
GSB.—VBC. 8—7

Old-boys. Serie 3.

BK42—BBK. 5—3
SI.—RBK. w. o. 8—0
BK36.—HBC. w. o. 8—0

Vi bringer de sidste færdigspillede serier:

Serie 4.

1. GBK. 2 5 80—46
2. BK36. 1 5 71—55
3. RBK. 1 5 69—57
4. KBT. 2 3 57—69
5. BC37. 1 2 62—64

P. V. T.

6. LBK. 2 1 53—73
7. KBK. 3 0 49—77

Serie 9.

1. PI. 2 5 82—23
2. Smash. 4 4 72—33
3. RBK. 2 2 52—53
4. LBK. 3 2 43—62
5. SI. 2 2 32—73
6. BBK. 5 0 34—71

Puslinge.

1. KBK. 6 68—22

2. SIF.	4	61—29
3. GBK. 1.	4	60—30
4. CBK.	4	53—37
5. VBC.	1	40—50
6. GSB.	1	18—72
7. GBK. 2.	1	15—75

Old-boys. Serie 2.

1. GBK.	8	47—17
2. VBC.	6	45—19
3. BC37.	3	27—37
4. ØBK.	2	25—39
5. KBK.	1	16—48

Old-boys. Serie 3.

BK42.	9	32—8
1./2. BK36.	9	31—9
3. BBK.	6	26—14
4. RBK.	2	12—28
5. SL.	2	11—29
6. HBC.	2	8—32

KFB BADMINTON
KLUB

PUSLINGE- TURNERING

KFB Badminton-Klub havde i anledning af sin 20 års fødselsdag indbudt til en singleturnering for puslinge, der blev spillet den 23., 24. og 30. marts i klubbens hal på Borgbjergsvej.

Klubbens ledelse må have været en smule betænkelig ved at give sig i kast med opgaven, for såvidt vi husker stod der i indbydelsen, at man forbeholdt sig ret til at slette en række, hvis tilstrækkelig deltagelse ikke blev opnået.

Men de danske puslinge gjorde klubbens angst til skamme. I hobe-tal stilede de mod hallen de tre dage, hvor turneringen gik for sig. Ikke alene flokkedes københavnernes derude, nej helt fra Lillerød, Nykøbing Falster og Odense kom der anmeldelser. Successen var sikret. 92 puslinge af begge køn udkæmpede nogle drabelige dystre i de tre dage, hvor det gik for sig på Borgbjergsvej.

Vinderne blev hos piger: Ulla Rasmussen fra KBK, med Liselotte Nielsen, Odense, og Myra Roug, KBK, på henholdsvis anden- og tredjepladsen.

Hos drengene vandtes turneringen af: Hans Henrik Svendsen fra SIF, fulgt af Per Walsøe, GBK, som nummer to og Arne Jensen, ØBK som nummer tre.

Nykøbing-Falster
Badminton
Klub

N.B.K. har afholdt generalforsamling der i år afholdtes under festlige former sammekædet med afslutningsfest og diplomuddeling.

Prokurist C. Mortensen, der i 20 år har været klubbens kasserer og økonomiske rådgiver, måtte at helbredshensyn se sig nødsaget til at holde op, og efterfulgtes af revisor T. Gjerløff.

Prokurist Mortensen blev på generalforsamlingen genstand for megen tak og hyldest fordi han i denne lange årrække havde afset så megen tid og indsigt for at føre N. B. K. godt igennem årenes mange økonomiske problemer, så det i høj grad skyldes ham, at N. B. K. i dag står som en økonomisk velfunderet klub.

På generalforsamlingen vedtoges at festliggørelse N. B. K.s 25 års jubilæum den 22. 9. 1957 bl. a. ved at søge N. B. K.s åbne mesterskaber flyttet til denne dato.

ORGANISATION

(fortsat fra side 3)

mange penge, så de bliver til større gavn for klubberne og deres medlemmer.

Hvad angår de individuelle mesterskaber, så vil der uden vanskelighed kunne findes en ordning, så der stadig kan udpeges jyllandsmestre, for såvidt man foretrækker dette frem for at kalde vinderne nordjydske eller sydjydske mestre.

Så kommer jeg til det, som vi i Nordjylland går ind for, nemlig at dele Jylland i to kredse, en nordjysk og en sydjysk. Hvor grænsen skal ligge er i grunden os ligegyldig. Af praktiske grunde vil det vel være bedst at lægge grænsen noget sydligere end den nuværende distriktsgrænse, men vi stiller ingen ønsker i den retning, og vi har heller intet imod at dele Jylland op i tre kredse, men mener dog det vil gå for meget ud over en god holdturnering for det sydlige Jyllands vedkommende.

Grunden til tanken om at opdele Jylland i to kredse er ikke alene foran nævnte, men vi finder det naturligt, at også badmintonporten i Jylland, har internationale forbindelser, og vi finder det ligeledes naturligt, at dette ikke alene gælder selve forbundet,

men at også kredsene har deres internationale forbindelser.

I henhold til vedtagelser i D.L.F. gives der ikke tilskud til sådanne forbindelser, med mindre der mindst står en kreds bag, og distrikterne er altså afskåret fra tilskud til sådanne forbindelser.

Deler man Jylland op i to kredse, som jo dog ikke vil blive små kredse, vil det være naturligt om sydkredsen søgte samarbejde med det sydlige udland, hvilket jo kan gøres ret billigt, og nordkredsen har jo gode rejsemuligheder med både Sverige og Norge, og et samarbejde vil let og billigt kunne arrangeres.

Foranstående er altså mit store ønske. Jeg har bebudet min afgang til næste vinter, ikke fordi jeg har tabt interessen for badminton, men fordi jeg er overbebyrdet med foreningsarbejde. Det er mit store håb at få det hele lagt således til rette for min efterfølger, at det åbner mulighed for ny fremgang for jydsk badminton, og det er samtidig min sikre overbevisning, at man i fremtiden vil komme til at regne noget mere med jydsk badminton.

F. M. Jensen Grue.

THISTED

(fortsat fra side 12)

lokale, thekøkken, toilet og selvfølgelig i tilknytning til omklædningsrummene brusebad i passende antal. Fra klublokalet er der gennem en glasvæg lejlighed til at følge slagets gang i hallen.

Hallen er projekteret af lokale arkitekter og ingeniører.

Da grunden ved gymnasiet skræner temmelig stærkt, har man måtte grave en del jord af, og dette er udført af kommunen i vinter, således at grunden var planeret engang i april. Tegningerne er nu så vidt færdige, at selve arbejdet med hallen kan komme igang i løbet af kort tid, og man regner med, at den skulle være klar til indvielse næste sommer.

Vi håber derefter, at det igen skulle blive gode tider for badmintonklubben her. I de sidste år har vi været handicappet af dårlige spilleforhold og for få timer til rådighed. Interessen er imidlertid stor for spillet her i byen, især er der kommet mange til af de ganske unge. Det glæder mig som formand for klubben at se denne interesse, og jeg regner med nogle gode badmintonsæsoner fra næste år.

HENNING HØGELUND.

Kerteminde Badminton Klub
har bedt os optage følgende:

Hermed offentliggør vi trækningsliste for vor bortlodning:

Fjernsyn nr. 5959, Rejseradio nr. 5653, Rejseradio nr. 4161, „Philipshave“ nr. 118, Køb hvad De vil for 100 kr. nr. 5612, Ketcher nr. 2934, Ketcher nr. 6518, Ketcher nr. 6238.

Samtidig vil vi gerne benytte lejligheden til at takke alle vore badminton-kammerater landet over for den store venlighed og forståelse, hvorved de modtog vore lodsedler. Kun to klubber viste sig uforstående. Vi er meget taknemlige for den støtte, vi fik, og er ganske overvældet af de mange smukke breve, hilsener og gode ønsker for halbyggeriet, som vi modtog.

K. B. K.

Afhentningsfristen af gevinsterne er udsat fjorten dage — meddeler klubben.

Kvalifikations-Turneringen

Kvalifikationskampen til 2. division mellem Aalborg Badmintonklub og Middelfart Badmintonklub 2. påske-dag den 22. 4. 1957 i Aalborg tabte ret hurtigt spændingen, idet AABK kom i spidsen 7—0 i en håndevending. Alle-rede før dette tidspunkt kunne man forudse matchens udfald, selv om 13—0 måske nok var lidt over forventning.

Kun i tre af kampene formåede Middelfart at tage sæt. Det skete i 1. herresingle, hvor Jørgen Petersen ved en mægtig energiudfoldelse tog første sæt fra den jyske mester, Torben Qvist, 18—16. Men derefter var det sket med Jørgen, der kun fik 5 og 6 i de to sidste sæt. I 1. herre double måtte jyllandsmestrene Torben Qvist og Torkild Nielsen aflevere første sæt til Jørgen Petersen & Preben Therkildsen, men vandt de to sidste nogenslunde sikkert, skønt spillet langt fra var det bedste. De øvrige kampe var meget sikre AABK-sejre. Bedst hos Middelfart var herrerne med Jørgen Petersen i en klasse for sig. Damerne var langt svagere. Men trods den store nedsabling var vi i Aalborg glade for besøget af de livlige fynboer, der bare skulle alt for tidligt af sted.

Sidste station er nu Hillerød, der skal spille sin tredje kamp på hjemmebane i denne oprykningsturnering. Det

er et held for Hillerød, men meget uheldigt for DBF, der nok kunne have maget lodtrækningen anderledes. Men vi glæder os til kampen, som nok har fundet sted, når dette læses. Hillerød må være favorit.

Preben Ott.

Det blev Hillerød Badmintonklub, der fra næste sæsons begyndelse kommer til at indtage KFB's plads i DH-turneringens anden division.

Finalekampen i kvalifikationsturneringen stod den 28. april mellem Hillerød Badmintonklub og Aalborg Badmintonklub, og HB slap op i „den fine række“ med så lille en margin som syv sejre mod seks.

Aalborg vandt 1. herre single ved Torben Qvist, der med tallene 9—15, 15—1, 15—4, slog Henning B. Clausen, HB. De resterende tre singler gik alle til Hillerød. Begge dame singler sikrede Hillerød sig, medens Aalborg tog sig af begge mixed doublerne.

Af herre doubler gik første til Aalborg, medens de to andre forblev i Hillerød, hvor kvalifikationskampen blev udkæmpet. Af dame doublerne gik første til Hillerød og anden til Aalborg.

Glæden i Hillerød var selvfølgelig stor, det er første gang klubben forsøger sig i DH-turneringen, hvor der venter klubbens spillere en række interessante kampe.

Inden Hillerød mødte Århus i finalen, havde HB gjort det af med Rønne og derefter med BK Smash.

Repræsentantskabsmødet

(fortsat fra side 2)

blev enstemmigt genvalgt ved akklamation. Til bestyrelsen genvalgte Richard Heilbo, ligeledes enstemmigt ved akklamation.

I anledning af, at Richard Heilbo, på grund af sit erhverv, ønskede sig fritaget for posten som spilleudvalgsformand, rettede københavnskredsens formand, William Bach, en hjertelig tak til Richard Heilbo for hans arbejde i udvalget gennem mange år. „Der er ingen som du, der har forstået at tænke land og at tænke forbund“, sluttede Bach.

Også DBF's formand rettede en varm tak til Richard Heilbo for hans store arbejde „på den mest betydningsfulde post indenfor dansk badminton“.

I det hele taget faldt der fra alle kanter af landet velmente ord til den afgående spilleudvalgsformand. Fra spilleudvalget talte dets næstformand, Laurits Hansen, fra Sjællandskredsens Arne Bruun, fra Lolland-Falster P. Lousen, fra Jylland Kaj Sandorff Sørensen og fra Fyn P. West Simonsen.

Ny spilleudvalgsformand.

I stedet for afdøde Otto Hansen, indvalgte — som „kongevalgt“ — Laurits Hansen. Laur. Hansen blev på et senere på dagen afholdt forretningsudvalgs-møde valgt til formand for DBF's spilleudvalg, en post man nok kan sige, han er selvskreven til at overtage efter Heilbo.

Og så sluttede repræsentantskabs-mødet, et møde uden noget som helst sprængstof.

Nye formænd.

Frederiksberg Badminton Klub:

Knud Lunoe,

P. Andersensvej 3, F., tlf. Go 1952 y.

Klubbens postadresse er uforandret sekretærens: Ib Cornelius, Grøndalsvej 18¹, F., tlf. Go 3298 u.

Formand for spilleudvalget: A. Siesby Jensen, Pr. Constantinsvej 7, F., tlf. Go 7370.

☆

Efter afholdt generalforsamling har Ø. B. K. konstitueret sig som følger:
Bestyrelse:

Formand: Erik Mobeck, Ryparken 204, Ø. Ryvang 1020. Næstformand: Helge Johansen, Holstebrogade 12, Ø, Tria 3688. Kasserer: Alfred Grønne-gaard, Rud. Berghsgade 69, Ø, Ryvang 733 u. Medlem: Anders Jensen, Bell-mansgade 4, Ø, Ryvang 4336. Sekre-tær og redaktør: Poul Andersen, Ry-parken 202, Ø, Ryvang 7731 u.

Spilleudvalg:

Formand: Erik Hansen, Godthåbs-have 2, F, C. 10677, Tove Andersen, Lyngbyvej 118, Ø, Ryvang 4429 v., Grethe Andersen, Borthigsgade 18, Ø, Ryv. 4677 v., Flemming Larsen, Ry-parken 38, Ø, Ryvang 6707 y.

Ungdomsledere:

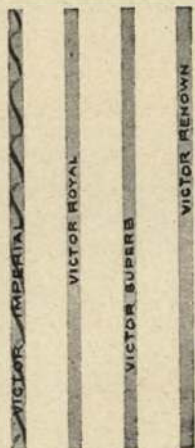
Flemming Larsen, se ovennævnte., Lars Nielsen, Ryparken 194, Ø.

Vi beder læserne undskylde, at dette nummer — på grund af ferie — er en smule forsinket. Vi kommer igen til august, indtil da: God sommer til læsere som medarbejdere såvel inden-som udenfor landets grænser.

ET PAR ORD OM STRENGE

Enhver badmintonspiller ved, at strengene ikke er den mindst væsentlige del af en ketcher. Det er store krav, der stilles til den ideelle streng. Den skal være stærk, smidig, elastisk og levende. VICTOR-strengen opfylder alle disse krav; derfor vælges den af topspillere over hele verden. De kan vælge mellem kvaliteter, der hver for sig repræsenterer det bedste i sin prisklasse.

VICTOR IMPERIAL	Kr. 39,00
VICTOR ROYAL	» 35,00
VICTOR SUPERB	» 30,00
VICTOR RENOWN	» 26,50
VICTOR 300	» 22,50

Vort store udvalg i ketchere og beklædning

BRITGOODS:	STEELFIGHTER m. Victor Imperial	kr. 96,00
DUNLOP:	MAXPLY	» 94,00
SLAZENGER:	SILVERSHAFT	» 94,00
BRITGOODS:	GOLDENPLY	» 90,00
	SILVER WING	» Superb 78,50
	METALAC	» Renown 67,50
	ALLROUND m. tarmstreng	» 45,00
	STEELMASTER m. nylonstreng	» 28,50

Sko, shorts, sokker, bluser, rammer, overtræk, bolde

POUL HØLM
Sportsmagasin

Silkegade 11 — København K. — Tlf. C. 3082 - 13 382

